مردی که همسرش را ظهار کرده بود و سپس با او همبستر شده بود، نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد.

از ابن عباس رضی الله عنهما روایت است: مردی که همسرش را ظهار کرده بود (او را شبیه یکی از محارم ابدی خود دانسته بود) و سپس با او همبستر شده بود، نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد و گفت: ای رسول خدا، همسرم را ظهار کردم و پس از ظهار و قبل از کفاره دادن با او همبستر شدم؛ رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «وَمَا حَمَلَكَ عَلَى ذَلِكَ يَرْحَمُكَ اللَّهُ؟»: «الله بر تو رحم کند، چه باعث شد چنین کنی؟». وی گفت: خلخال وی را در روشنایی ماه دیدم. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «فَلَا تَقْرَبْهَا حَتَّى تَفْعَلَ مَا أَمَرَكَ اللَّهُ بِهِ»: «دوباره این کار را نکن تا اینکه آنچه را الله متعال به تو امر نموده، انجام دهی».

[حسن است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت نسائی - به روایت ابوداوود]

از این حدیث چنین بر می آید که این صحابی زیاد با همسرش همبستر می شده است؛ به همین دلیل وقتی ماه رمضان فرا می رسد از ترس اینکه در روز رمضان با وی همبستر شود، مرتکب ظهار می شود؛ یعنی همسرش را به یکی از محارم ابدی اش مانند مادر و خواهر و عمه و امثال آنها تشبیه می کند؛ با وجود این در یکی از شب های رمضان با او همبستر می شود؛ چنانکه زیور خلخال همسرش را در ساق پای او می بیند و همین او را مشتاق نموده و سبب همبستری وی با او می شود؛ سپس از کار خود پشیمان می شود و نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم حاضر می گردد تا در این مورد از ایشان سوال کند؛ و رسول الله صلی الله علیه وسلم به وی دستور می دهد که اگر بار دیگر همسرش را ظهار کرد با وی همبستر نشود تا کفاره ای را که الله متعال درباره ی ظهار بر او واجب کرده، بپردازد. این حدیث یک اصل در باب ظهار می باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58154